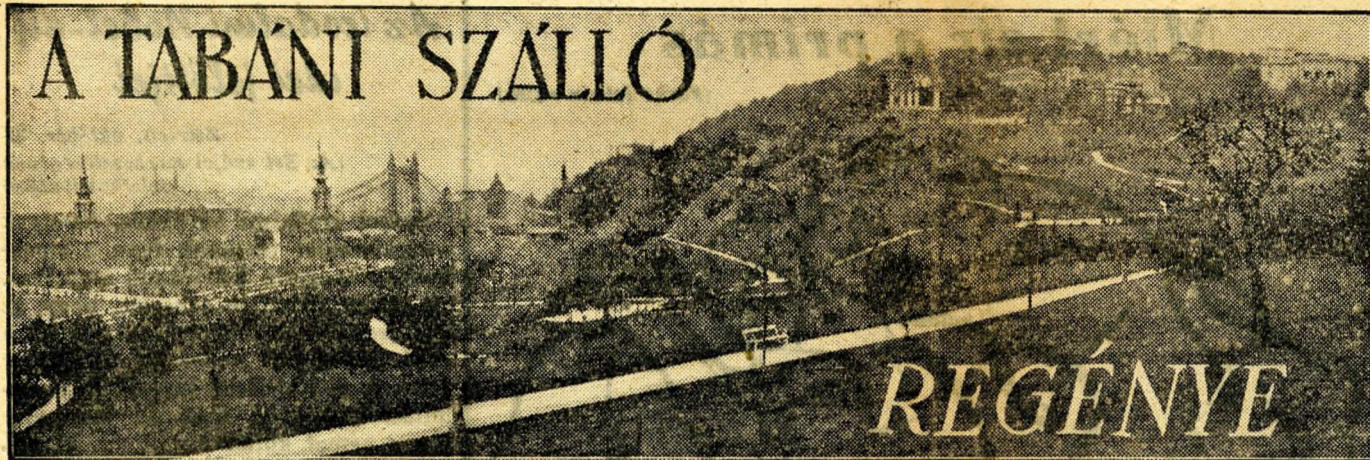

A TABÁNI SZÁLLÓ

— Az Est tudósítójától —

A fővárosnak nincs szerencséje a fürdő- és szállóépítkezésekkel. Valamennyi ilyen építkezésnél

komoly nehézségekkel kellett megküzdnie.

A Rudasfürdő újraépítését még 1901-ben határozták el és annakidején el is készültek a részletes tervek, de a Gellértfürdő építése és a világháború megakadályozta az új Rudas megépítését. 1935-ben megint elhatározták a Rudas újjaépítését, de ez a terv is kútba esett és csak kisebb átalakításra került sor.

A Széchenyi fürdő

építését 1895-ben határozták el, de csak 1909-ben kezdték meg és 1913-ban fejezték be.

A strandfürdő

építésének botrányára még sokan emlékeznek. Az építkezésre 2 millió pengőt szavaztak meg (akkori értékben mintegy 25 milliárd koronát), mire azonban elkészült, kiderült, hogy 5 millió pengőt költöttek rá.

A Gellértfürdő

építésénél is hasonló volt a helyzet. 1901-ben 1.600.000 koronát szavaztak meg a fürdő építésére. A terveket évről-évre módosították és az előirányzott költség ötmillió korona fölé emelkedett. 1911-ben megkezdtek a Gellértfürdő és szálló építését, 1918-ban befejezték és a leszámolás-kor kiderült, hogy az építkezés 10.800.000 koronába került.

A határozat

Most

a tabáni gyógyszálló

építkezésénél jelentkeznek hasonló bonyodalmak. Valóságos regény az a jelentés, amelyet Kovácsházy Vilmos tanácsnok készített az üzempolitikai bizottság számára a tabáni gyógyszállóról. Ebben a jelentésben rámutat arra, hogy 1936-ban olyan jelentékeny idegenforgalma volt Budapestnek, hogy komoly hiány volt külföldiek igényeit kielégítő szállodai szobákban. A főváros közgyűlése 1937 áprilisában a gyógyszállóépítést a legsürgősebbnek látszó idegenforgalmi és fürdőfejlesztési feladatnak jelölte meg és ezért elhatározta, hogy

a Tabán területén 4.500.000 pengő költséggel gyógyszállót épít.

Ezzel a közgyűlési határozattal kezdődik tulajdonképpen a tabáni gyógyszálló építkezésének egyre jobban bonyolódó regénye. Megalakították a tabáni gyógyszálló bizottságát, amely letárgyalta a magasépítési ügyosztály és a gyógyfürdők és gyógyforrások igazgatósága által kidolgozott »tervezési irányelveket«. Szendy Károly polgármester a múlt év szeptemberében nyilvános tervpályázatot hirdetett a tabáni gyógyszálló terveinek elkészítésére és ez a pályázat idén januárban járt le. A negyvenhárom pályaterv közül a kiküldött bíráló-

bizottság márciusban két pályatervet részesített első díjban, Lauber László és ifj. Dávid Károly, illetve Gerlóczy Gedeon terveit.

A bírálóbizottságnak ez a döntése nem mindenkinek tetszett és sokan azt hangoztatták az illetékes tényezők közül, hogy

egyik díjazott terv sem alkalmas a kivitelre.

Ez az álláspont diadalmaskodott és március 29-én a tabáni gyógyszálló-bizottság megállapította, hogy a díjnyertes tervek közül változatlanul egyik sem alkalmas a kivitelre, újabb tervpályázat kiírására azonban szükség nincs, mert véleménye szerint »a pályaművek felhasználásával lehetőség nyílik kivitelre alkalmas terv kidolgozására«.

A terveket átadták a városrendezési ügyosztálynak. A legjobban tetszett a Lauber-Dávid-féle terv. Utasították az illetékes ügyosztályokat, hogy készítsék el a tabáni gyógyszálló építési programját.

A következő lépés az volt, hogy a városrendezési ügyosztály kidolgozza a városrendezési tervét. Erről Kovácsházy tanácsnok jelentése a következőket mondja:

Rendezési terv

— A rendezési terv a Tabán egész területét egyelőre park gyanánt kívánja

mindaddig fenntartani, amíg valamely részének a fürdővel kapcsolatos felhasználására szükség nem lesz. Megoldandó feladat így csupán az úthálózat megállapítása volt, amelynél a városrendezési ügyosztály a belső utak mellőzésével csak az átmenő forgalom és a szálló saját céljait szolgáló utak megoldására szorítkozott. A rendezési terv feltünteti a három főforgalmi út, az Attila körút, a Hegyalja út és a tabáni háromszög északi oldalán haladó, a Hegyalja út első szakaszát a Szent János térről összekötő út tervét és a szállóhoz vezető külön útvonalat. Ezzel kapcsolatban kidolgozta az ügyosztály az Attila körút, Appód ucca, Sándor lépcső, Váralja út és Palota tér közötti terület beépítési módját is.

Mindenki azt hitte, hogy ezek után megindulhat a tabáni gyógyszálló építése. A Tabán szabályozási tervét három különböző bizottság is letárgyalta és elfogadta, majd azt a Közmunkatanács elé terjesztették. Időközben a magasépítési ügyosztály jelentette, hogy Lauber és Dávid építészek újabb terveket készítettek és az eredeti terveket a tabáni bizottság kívánásainak megfelelően átdolgozták. Már megbízást is akartak adni az építkezésre a tervezőknek, amikor a magasépítési ügyosztály kiszámította az építkezés várható költségeit.

4.5 helyett 7 millió

Ez a számítás

nagy meglepetést

keltett, mert kiderült, hogy a tabáni gyógyfürdő és gyógyszálló négy és félmillió pengő helyett

hét millióba kerülne.

A részletes költségszámítás szerint ugyanis a szálloda építkezése 3.850.000 pengőbe kerülne, telkének rendezése 150.000 pengőbe, a Szent Imre-fürdő átépítése 1.572.000 pengőbe, a telekrendezés 128.000 pengőbe, a berendezési költség pedig 1.300.000 pengő lenne.

Ez év június 27-én a tabáni gyógyszálló-bizottság izgalmas ülést tartott. Ismertették a költségszámításokat, mire a bizottság azzal az indoklással, hogy a közgyűlés csak négy és félmillió pengőt szavazott meg, itt pedig hétmilliósi beruházásról van szó,

nem járult hozzá a tervezési megbízások kiadásához.

A magasépítési ügyosztályt, a központi fűrdőigazgatót utasították, hogy készítsenek olyan programot, amely négy és félmillióból megvalósítható.

A Szent Imre fürdő átépítésének tervéről ezután le kellett mondani. Nem maradt más hátra, minthogy

kizárólag a tabáni gyógyszállót

építsék meg, mert csak erre futja a

tesítene, kizárólag a gyógyszálló vendégeinek használatára és ezekbe a fürdőhelyiségekbe bevezetnék a tabáni forrás gyógyvizét.

Most a tabáni szálló ügye

a Közmunkatanács előtt

van. A Közmunkatanács külön bizottságot küldött ki, amely a múlt héten tartotta alakuló ülését. Elhatározták, hogy két hónapon belül a bizottság a Tabán szálló ügyében javaslattal áll elő. Addig eldöntik, hova építsék a szállót, milyen magas legyen és véglegesen megállapítják a Tabán fő forgalmi útvonalait is.

Legfrissebb nehézségek

A tabáni gyógyszálló és gyógyfürdő építésének regénye ezzel

újabb fejezethez érkezett.

A törvényhatósági bizottsági tagok egyrésze ma már azt hangoztatja, hogy az idegenforgalom megcsappanása miatt nincs sürgős szükség az építésre. Ezek szerint annak sem volna sok értelme, hogy gyógyszállót építsenek gyógyfürdő nélkül. A Szent Imre fürdő teljes átépítése ezidőszent

meghiusultnak tekinthető

pénzhiány miatt. Lehet, hogy mind ezeknek következtében elejtik majd a tabáni gyógyszálló építésének tervét is.

Kár lenne, ha a Közmunkatanács és a főváros így határozna. Óriási összegeket fektetett a főváros a Tabán rendezésébe, házak százait sajátította ki és rombolta le. Az idegenforgalom csökkenése csak átmeneti jelenségnek tekinthető és mint Kovácsházy tanácsnok jelentése mondja, »feltehető, hogy az európai külpolitikai helyzet megnyugvása esetén

idegenforgalmunk az elmúlt évek színvonalát ismét el fogja érni.

Erre az időre pedig már jóelőre gondoskodni kell a külföldiek igényeit kielégítő szállodai szobákról.

Pakots György.

megszavazott négy és félmillió pengőből.

A hegy és az árnyék

Szeptember végéig a Tabánban hatalmas póznákat állítottak fel és kijelölték a gyógyszálló helyét. A szakértő bizottság a póznák felállítása után megállapította, hogy

a tervezett szállóépület túl magas, a Gellérthegy árnyékában fekszik, napot alig kapna.

Az sem tetszett, hogy közvetlenül a Hegyalja út mellett felépítendő szálló a szakértő bizottság egyes tagjai szerint ki lenne téve a hegyaljauti lármának.

Gondoltak arra is, hogy a Czákó uccai iskola közelében építsék fel a gyógyszállót, ekkor azonban a szálló

nagyon távol lenne a Szent Imre fürdőtől.

A magasépítési ügyosztály szerint mégis ez a legmegfelelőbb mód. A gyógyszálló alagsorában fürdő- és fizioterápiás kezelőhelyiségeket lé-